UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

quàm de eo,quod põt competere de futuro, quia in dubio, vt minus p̃iudicetur,fit interpretatio, ut illa verba extẽdanꝫ ad ius de p̃ſenti tantummõ, q̃a difficilius p̃iudicaꝫ iuri de futuro, q̃ iuri de p̃ſenti, arg.l.ſi ita ſcripſiſſet de leg.2. cum ſimilib. Sentit ergo Bar.ibi, & ipſe hoc clarius voluit in alijs q̃onib. & apparet verum eſſe ẽt ex ijs, q̃ dicta ſunt in conſilio,quod ſecus eſſet,qñ expreſsè,& per verba præciſa ↄſtaret, ꝙ ipſæ partes voluiſſent remittere ius nõ ſolum,ꝙ competit,& cõpetere põt de præſenti,ſed ẽt de futuro, qm̃ in incertis, & non in certis locus eſt coniecturis l.continuus §.cum ita ſtipultatus cũ ibi not.ff.de verb.obl.¶ Præterea plures ſunt clauſulæ ſolitæ apponi in diuiſionibus bonorum,quarum aliquæ magis operanꝫ remiſſionem fideicommiſſi, q̃ aliæ,& ſi ſeparatim,& ſingulariter,& de per ſe apponantur in diuiſione, dubium eſt inter doctores, an dicaꝫ per illas remiſſum ius fideicommiſſi conditionalis,vt colligiꝫ per Bar.& doct.in d.§.duo fratres,qui loquuntur de clauſulis ſeparatis, & quæ de per ſe,& ſingulariter fuerunt appoſitæ,vt non dicaꝫ per illas remiſſum fideicommiſſum; ſed qñ plures clauſulæ ſimul fuiſſent expreſsæ,& ↄiunctæ ut factũ fuit in caſu noſtro,& ex tenore inſtr̃i colligitur, & prout dictum fuit in conſilio, tunc abſq; dubio vr̃ dicendum, ꝙ per illas dicaꝫ remiſſum ius fideicommiſſi,quia q̃ nõ proſunt ſingula,multa iuuant;& duplex vinculũ magis ligat,& ſtringit c.1.de treuga, & pace,auth.itaq; C.cõia de ſucceſſionibus,Bar.in l.1. §.idem Cornelio ff. de q̃onib.Aliæ tñ reſponſiones magis ſtringunt.¶ Et ex prædictis maximè circa ſecundam dubitationem infertur,non obſtantib. ijs, quæ uoluit Bar.in d.8. q. an ſecuta fuerit alienatio, an non,ꝙ in terminis noſtris ſtantib. verbis copioſè poſitis,& pleniſſimis, de quibus in diuiſione iſta, implicarentur ↄ̃ria,& eſſent incompatibilia, vcꝫ, ꝙ fideicommiſſaria non diceretur remiſſum,ſeu bona diuiſa remanerẽt ſubiecta oneri fideicommiſſi, & ꝙ illa poſſent perpetuo alienari,& perpetuo poſſent tranſire ad eorum ſingulares ſucceſſores cum ptãte,ꝙ illa poſſent tenere, & poſſidere pleno iure, & perpetuo dicti ſucceſſores ſingulares vendere,& in alium transferre,ut clariſſimè demonſtratum eſt in conſilio ex mente iuriũ,& Bar.in d.8. q. loquitur in alio caſu,& in valde diuerſis terminis,ut dictum eſt ſupra.¶ Vltima difficultas iudicio meo nõ multum ſtringit,& potius perſuaſiua eſt, q̃ neceſſario ↄcludens,quia ſi vera eſſet, profectò nunq̃ diceretur per diuiſionem ius fideicommiſſi remiſſum,niſi qñ expreſsè hoc dictum fuiſſet, ne ſub inuolucro verborum contingeret quẽ decipi:quod tñ eſt falſum,
8 quia † vltra ꝙ fideicommiſſum dicatur remitti per diuiſionem,qñ hoc fuit expreſſum,& de fideicommiſſo expreſſa mentio facta dr̃ ẽt remitti inter habentes notitiam de fideicommiſſo per verba generalia,& p̃gnantia, & habentia expreſsè tractum de futuro,abſq; ꝙ expreſsè ſit facta mentio de fideicõmiſſo,ut in terminis,& apertiſſimè volũt Bar.& doc. cõiter in d.§.duo fratres,& in alijs locis, de quibus in conſilio,& tetigi ſupra : qm̃ ſcienti non infertur fraus,nec dolus,nec iniuria ca.ſcienti de reg. iur.in 6.l.nemo ff.eo.tit.
9 Dupliciter † em̃ fieri poteſt remiſſio fideicommiſſi,expreſsè, & tacitè iuxta quæ hñr in l.cum proponas C.de pactis,& in l.de fideic.C.de tranſact.expreſsè, qñ ſpecificè illi fuit renuntiatum per pactum,ut in l.1.C.de pact. cum ſimil. tacitè ex mente partium,q̃ colligiꝫ ex verbis, & ex clauſulis appoſitis in inſtr̃o diuiſionis inter habentes notitiã fideicommiſſi iuxta not.per gl.in l.Paulo Callimacho §.j.ff.de leg.3.& latius in d.§.duo fratres per gl. & docto.oẽs:& ceſſat p̃ſumptio doli, & fraudis in terminis nr̃is ex eo,ꝙ partes habuerunt notitiam fideicommiſſi,& per pactum conſenſerunt,ꝙ dicere tur remiſſum,ſiue conſenſerint expreſsè, ſiue tacitè,ut ſupra,& eſt tex.in d.l.de fideic.& ibi gl.qui tex.
10 ẽt probat,ꝙ non minus † dr̃ renũciatum fideicommiſſo reciproco inter ſcientes ex eo,ꝙ alter ex fratribus diuidentib.fuerit minor,& alter maior,ut eſt text.ibi,& per Alex.in d. §. duo fratres in 13.& 21. col.qñ verò fideicommiſſum non eſſet reciprocũ, tunc benè ex eo, ꝙ maior grauatus fuerit reſtituere minori, in dubio per diuiſionem ẽt gñalem non p̃ſumitur renunciatũ fideicommiſſo futuro, & ita loquitur Bar.in d.§.duo fratres in fi.2. q. ¶ Præterea in caſu,quo minor ætas habeat aliquid operari, dẽt intelligi de minori ætate non reſpectu curſus tpis, & annorum,& ſic ad dñiam alterius fratris,qui eſſet maior natu,ſed de minori ætate legitima,vcꝫ viginti quinq; annorum iuxta tex.cum ibi not. in c.in p̃ſentia extra de proba.& in l.fi.C.de his, qui veniam ætatis impetrauerunt, alioquin nunq̃ inter fratres diuidentes cenſereꝫ remiſſum fideicõmiſſum per quaſcunq; clauſulas,cum magis cõiter inter fratres alius ſit maior natu, alius minor natu : in caſu autẽ nr̃o oẽs erant legitimæ ætatis,vcꝫ maioris 25.annis, quia Bernardinus minor natu agebat annũ trigeſimum.Plura ẽt poſſent pro reſolutione obiectorum excogitari,quæ prætermitto, & illa remitto prudẽtiæ excellentiſſimi domini Iudicis, itẽ quia reſolutio põt colligi ex ijs,quæ aliàs plenè ſcripta fuerunt in ↄſilio præcedenti ſuper hac materia edito. L.D.

SVMMARIVM.

1 *Fideicommiſſi renunciatio in diuiſione importatur per clauſulas ualdè prægnantes, & non per appoſitas ſimpliciter, & quodammodo vulgari.*

2 *Fideicommiſſi reciproci renunciatio in diuiſione ex quibus non præſumatur.*

3 *Mater relicta à filio vſufructuaria omnium bonorum non poteſt & vſumfructum conſequi,& velle legitimam in bonis filij detrahere,ſed altero contenta eſſe debet.*

4 *Mater,extante patruo, ſecundum ſtatuta Bononiæ nullam poteſt habere legitimam in bonis filij, ſed ſolum vſumfructum certæ partis bonorum,& ita ſæpius fuit iudicatum.*

EPITOME.

FIdeicommiſſo reciproco non eſſe renunciatũ per clauſulas ſimpliciter,& quodãmodo vulgari appoſitas,& quando veriſimile eſt in uno ex diuidentibus tantum fideicommiſſum locum eſſe habiturum,& in alio non,hic demonſtratur.

CONSILIVM CXXXII.

CASVS, de quo nunc agitur,tàm egregiè fuit ab eximio domino aduocato diſcuſſus,ut nec ſuppletioni,nec additioni locus videaꝫ;& ideò de ſubſcriptione, & approbatione corũ,quæ ab ipſo deducta fuerunt, requiſitus breuiter hæc pauca dicere uolui ſolũ,ne ad hãc rẽ illotis,ut aiunt,pedib. acceſſiſſe videar: Primum itaq; , an locus fuerit fideicommiſſo facto in teſtõ M.D.Hyppoliti per obitũ D.Claudij,qui ſine liberis deceſſit,res clara eſt, cũ euenerit caſus fideicõmiſſi à teſtatore expreſſus, & propterea dñs eques Bonifacius eſt admittendus, ut in c.in præſentia de probat.c.Raynutius de teſta.& l.ex facto ff.ad treb.Nec aliquo pacto dicendum eſt illi fideicommiſſo fuiſſe renunciatum per diuiſionem inter ipſum D.Claudium,& D.Bonifacium diebus elapſis factam,quia
1 etſi fideicommiſſi ſcientiam habuerint,† nõ tamen in

in diuiſione fuerunt appoſita aliqua uerba,ſeu aliq̃ clauſulæ,ex quib.ēt p̄ſumptiuè fideicōmiſſi renunciatio inferatur,cū clauſulæ illæ ſimpliciter, & quodammodo uulgari fuerint appoſitæ, nō aūt ualde prægnātes,vt requirūtur ad hoc,ut hanc renunciationem importent,veluti colligitur ex verbis Bart. in l.qui romæ §.duo fratres,& Alex. expreſsè ibi in fi.15.col.ex mente Io.Andr.in addit.Spec. in tit. de teſta.§.in primis uerſi.quid ſi duob. Præterea † ceſſat p̄ſumptio renunciationis,nam & ſi fideicōmiſſum eſſet reciprocū,tn̄ uerisſimile erat,ꝗ magis deberet locū habere in pſona D. Claudij, qui uxorē, & filios non habebat,q̃ in perſona D.Bonafacij,qui multos filios tūc habebat,& de p̄ſenti habet: Vnde fatuus iudicari potuiſſet,ſi diuidendo uoluiſſet fideicommiſſo renunciare,cum ſua non intereſſet: & cum ſit uir prudentiſſimus, & in reb.agendis ſatis cautus,præſumendū eſt,ipſum nullo modo ſenſiſſe,ꝗ eſſet fideicōmiſſo renunciatum: q̃ præſumptionē multum conſiderāt ſcriben.poſt gl. in l.1.& in l.cum proponas C.de pactis,& in l.de fideicōmiſſo C.de tranſac. ponuntq; ēt docto.& Bart. in d. §. duo fratres. Rurſus qn̄ in fidecōmiſſo reciprocè facto apparet,& uerisſimilè eſt,ꝗ ex una parte pōt locum habere,& ex altera non,ut quia unus habeat filios,per quos fideicommiſſum deficiat,& alter nullos habeat filios,neq; uxorem,tunc non pōt fideicommiſſum dici per diuiſionem remiſſum,quia in ipſos fideicommiſſarios ceſſat ratio, pp q̃ conceſſum eſt à fideiſcōmiſſo reciproco recedere,vcȝ uotū capitandæ mortis,ut in d.l. de fideicōmiſſo. Ceſſante ergo hac ratione ceſſat ēt præſumptio, q̄ aliàs ſumi poſſet,ꝗ per diuiſione,& clauſulas in ea appoſitas fideicōmiſſo renunciatū cenſeatur: Quæ res tàm clara eſt,vt in ea minimè inſiſtendum amplius eſſe putem.¶ An aūt † mater relicta uſufructuaria à do.Claudio omnium bonorum poſſit detrahere legitimam debitam in bonis filij pleno iure:& non poſſe rn̄deo, quia ſi uult conſequi vſumfructum ſibi relictum in omnib.bonis, non pōt uel legitimā detrahere,cum debeat eſſe altero contenta:imò acceptando vſumfructū non pōt legitimam conſequi per ea,q̃ volūt Abb.in c.Raynutius circa fi.de teſta.& alij in l. quia poterat. ff. ad Treb. cum ſimilib.Vel melius dicendum eſt, ꝗ ſtante ſtatuto huius ciuitatis,ꝗ extante patruo mater, ſeu auia paterna ſolum debeat habere vſumfructū certæ partis bonorū,nulla poterit legitima detrahi, veluti vltra Io.de Anan.in conſ.69.hoc voluit Petrus de Anch.in conſi.421.& 429.& Alex.in conſ.68. li. 4.& in conſi.178.lib.7.& quia in hac ciuitate, & in curia ēt ſæpe pro hac opinione iudicatū fuit,ideò ulterius non inſiſto,cū vera ſit de iure, vt colligi poterit ex dictis ſcribētiū in locis ꝓximè allegatis: & ex his cū ijs,q̃ per eximium conſultorem deducta fuerunt,vt veris,ac iuridicis pertranſeo. Laus Deo.

SVMMARIVM.

Fructus legati,uel fideicōmiſſi reſtituendi percepti,ſeu debiti, pendēte die,uel conditione,ad quem pertineant, & nu. 20.

Dictio niſi orationi præcedenti negatiuæ appoſita ponit,& affirmat negatum in præcedenti oratione.

Alienationis pmiſſio importat rē liberè,et pleno iure ſpectare

Penſio,et affictus rei uenditæ,& legatæ cui,et qūo debeātur.

Fructus in reſtitutionem fideicōmiſſi uniuerſalis de hæreditate an ueniāt,& quid in reſtitutionem fideicommiſſi de re particulari,& nu.23.ubi declaratur.

Fructus qn̄ ad fideicōmiſſarium,& legatarium,& qn̄ ad hæredem grauatum pertineant,& nu.20.& 24.ubi declaratur.

Penſiones non exactæ,quæ in uita hæredis grauati deberi cæperunt,& quarum dies uenit,an ueniant in reſtitutionem fideic.uniuerſalis de hæreditate, & quid in fideicommiſſo particulari,& nu.18.

8 *In legato nominis debitoris,ſiue alicuius mōtis uenit actio pro paghis,et obuentionib.uiuo teſtatore debitis,& decurſis.*

9 *Penſiones,& obuentiones non debitæ propter aliquo, fructus naturales ſemper dicuntur pendentes,niſi fuerint actualiter exactæ,& perceptæ.*

10 *Fructus pendentes tēpore,quo dies fideicōmiſſi ceſſit,ad fideicōmiſſariū pertinent,ēt ſi maior pars anni præterierit.*

11 *Fructus quando dicantur pars rei.*

12 *Fructus pendentes tempore,quo ceſſit dies legati uſusfructus, pertinent ad legatarium.*

13 *Legatum ſortis debitæ ſuper aliquo monte,ſeu ſuper impreſtitis continet etiam pagas,& obuentiones uiuo teſtatore debitas,& decurſas,nedum exactas.*

14 *Fructus,ſiue obuentiones montium,uel creditorum non dicunt debiti,ſeu decurſi,nec debitæ,ſeu decurſæ,niſi facta declaratione uoluntatis Principis de illis decurſis, & ſoluendis, qn̄ ſolutio,et perceptio non certo tempore,ſed ſm uoluntatē, et declarationē Principis fieri conſueuit, & ideò interim tanquam fructus pendentes,& immaturi iudicantur.*

15 *Legatum rei,quæ non eſt in rerū natura,ſed fore ſperatur, eſt conditionale,& quomodo,& quando debeatur.*

16 *Legatarius uſusfructus ſyluæ non eſt ligna non cedua, & immatura incidere.*

17 *Fructus immaturi non pertinent ad uſufructuarium.*

19 *In legato fundi ueniunt etiam fructus futuri ipſius fundi.*

21 *Legatum,ſiue fideicommiſſum debetur ſecundum naturā, & qualitatem rei in legato,uel ſideicōmiſſo deductæ.*

22 *Impedimentum illegatum ut proſit,& releuet,quid requirat.*

23 *Fructus poſt aditam hæreditatem medio tpe ab hærede grauato percepti non ſunt hæreditarij,nec hæreditatem augent.*

EPITOME.

FRuctus,& obuētiones Montis, ſeu crediti alicuius,quarum ſolutiones,&perceptiones nō certo tempore decreto, ſed ſecundum voluntatē, & declarationem Principis ſemper fieri cōſueuit, in reſtitutione fideicōmiſſi de dicto monte,ſeu credito facti ad fideicōmiſſariū,& non ad grauatum, ſeu illus hæredes etiam ipſo tēpore uitæ ipſius grauati,quo ſolutio,& perceptio facta non fuit, pertinere,hic demonſtratur.

CONSILIVM CXXXIII.

VIſo teſtamento,& alijs in themate propoſitis,vr̄ prima faciè dicendū, pagas,& obuentiones crediti,ſiue montis, de quo in puncto,decurſas in uita D.Ioannis,& per eū, dum uiueret,non exactas ad filias ipſius tanq̃ illius hæredes ſpectare,& pertinere:Nam eſt in primis conſiderandū,ꝗ D.Ioannes fuit grauatus fideicommiſſum,de quo in teſtō, præſtare poſt mortē ſuam,ut clare ex teſtō ipſo colligitur,& ideò pagæ,& obuētiones,q̃ interim,ac medio tpe decurſæ, & debitæ extiterunt ex dicto credito,uident̄ ad ipſum D. Ioannā,& modo ad dictas eius filias,& hæredes pertinuiſſe,ac pertinere,quia notiſſimi,ac indubitati iu-
1 ris eſt, † ꝗ fructus,aliæq; acceſſiones legati, uel fideicōmiſſi,q̃ pendēte die,uel ꝯdōne percipiuntur, ſeu debentur,ad hæredē grauatum,& nō ad legatarium,uel fideicommiſſarium pertinent l.licinius ff. de lega.2.l.filium ff.de optio.lega.& ubiq; Bar. & l. vxorē §.ſorori ff.de lega.3.& nota.in l.quod de bonis §.fructus ff.ad leg.falcid.Quod quidē vr̄ poſſe confirmari, qm̄ teſtator prohibendo alienationē dicti crediti,ac utilis niſi de paga in pagā, uel duas ad plus,cenſetur uoluiſſe,ꝗ ſingulæ paghæ, quæ in uita hęredis grauati currerent,debitæq; eſſent,poſ-
2 ſent per ipſum grauatū alienari,nā † illa dictio niſi appoſita alicui termino contento ſub præcedenti oratione negatiua,prout in caſu noſtro, ponit, & affirmat